

Brot úr Vágs útróðrarsøgu:

Viðurskiftini á Vágseiði

Dánjal Jákup Mikkelsen, Jakku hjá Trinu, ella Mikkel sum hann vanliga varð róptur í Vági, sigur frá viðurskiftunum á Vágseiði, tá ið hann í árunum 1931 til 1947 passaði og koyrði rennistrongin, sleiparan sum hann rópti hann ella banan, sum hann vanliga varð róptur. Frásøgnin hjá Mikkel, ið var föddur í 1912, er frá 1982. Hetta er fyrri partur

Banin var 297 metrar langur og millum 10 og 13 metrar høgur

Finnur Johansen

Kleivin

Fyri 1930 var mangan tórført at lenda undir Kleivini um veturin. Stórir steinar vóru har drátturin var, og á teir vóru lögð 6 ferðir 6 tumma spýr, stein av steini, boltaðir niður í báðum endum. Hetta var torfært arbeiði, tí brimið var nógv um veturin, og legði nógv grót upp, sum knúsaði lunnarnar. Hetta arbeiði hevði Magnus við Misá um hendi.

Í 1929-30 varð bøtt um Kleivina, alt varð lagt í beton, men tíverri var brekkan í svinginum so brøtt at tungt var at draga batin. Hesin parturin av dráttinum varð lækkaður í 1935. Tað arbeiði gjørdi Alexandur Niclasen, Sandur í Hovi, og Petur Johannesen, Petur

á Brekkuni, saman við mær, Dánjal Jákup Mikkelsen, ið var fastur maður á Eiðinum.

Kleivin varð mest brúkt um summari, men eisini um veturin tá el-streymurin fór, ella tá elektriska útgerðin á bananum gekk fyri av sjógvi og sjóroki.

Fiskurin varð mangan teggjaður saman og drigin upp á dráttin. Eisini kundi hann verða drigin 8 m upp á Loftklett, ið er á norðursíðini á Kleivini, haðani fiskurin varð borin í leyppi niðan á vegin, har bilur var, oftast Dorius, ið síðani koyrði hann heim á Garðar ella til teir við Misá.

Skutfestan

Drigið varð við hond til 1942. Tá varð ein spælkoppur settur á knúsi-verkið í grótbrotinum hjá komm-

ununi, og báturin varð drigin við, at ein langur togendi, ið varð lagdur um spælkoppin varð gjørdur fastur í skutfestuna.

Skutfestan varð altíð tveitt á land áðrenn báturin kom at, og tá ið hann kom inn ímóti lupu tveir mans í land, tóku í skutfestuna og tóku batin framí. Hinir lupu so upp í bæði borð, og drigið varð upp á turt. Togendin varð nú tveittur í kastiblokkin og síðan gjørdur fastur í skutfestuna.

Neyðugt var við einum kastiblokki, tí drátturin var ikki beinur. Drátturin av vegnum og oman í Kleivina var í ein sunnan ella so, men Kleivin vendi í ein vestan ella so. Niðasti endin snaraði tí útvið 90 stig. Kastiblokkurin stóð fastur í berginum einar 8-10 m beint niðan frá har báturin lendi, so at hann,

skutfestan og togið høvdu beina kós niðan í blokkin. Frá kastiblokkinum og niðan á vegin fylgdi togið ovara part av dráttinum niðan í motorverkið á knúsaranum, sum var elektriskt rikið. Ein kastiblokkur var eisini við vestasta neystið norðanfyrir vegin, sum togið eisini lá um, og haðani vestur í spælkoppin á knúsi-verkinum. Axel Johansen, Axel í Vík, setti spælkoppin á knúsi-verkið, og hann gjørdi eisini kastiblokkin.

Gamli rennistrongurin

Longu áðrenn 1930 var ein rennistrongur vestur í Múlagjógv, sum Sørin í Kunoy gjørdi. Hann arbeiddi eisini í smiðjuni hjá Hans Jákup við Ósagarð. Hetta var fyrst í 1900, og Sørin var komin suður til tað sama.

Eg minnst ikki til at konufólk beinleiðis hjálptu til við eitt nú at bera fisk heim, tað hevur verið fyri mína tíð á Eiðinum, fyri 1929-30, tá gamli rennistrongurin varð brúktur. Tað var ein treyt tá, at konufólk, ið komu vestur við drekkka og óvitar tóku eina hond í við at draga spælið.

Konufólkini tá bóru eisini fiskin heim, men tað var fyri mína tíð har vesturi, fyri 1930. Men eg minnst gamla rennistrongin, og eg minnst at eg sum óviti var við til at taka í armin á rennistreinginum og mala runt. Vit kundu vera eini 10-12 hálvvaksin, saman við konufólkunum, sum tóku í armarnar á spælinum á rennistreinginum, og mólu runt, so at báturin kom heim úr gjónni.

Eg minnst ikki so væl hvussu